

חולבה

מחלקת
של
התעשייה

סימפונית הצבעים של אסקר

הופיע המדריך החדש לצבעים-סימפונית הצבעים של אסקר
קשת מרחיבה של 136 צבעים ל-8 סוגי צבעים
בפעם הראשונה בישראל -
בעלון גדול ומפואר כל סוגי הצבעים
פוליפלסט - 52 צבעים חלקים חזקים
לצביעת הקירות מילר - 12 + 12 צבעים
פיינטים ואקרילופלסט - 12 + 12 צבעים
הקירות החיצונים ספי - חלקים חזקים
הדורון - חלקים חזקים 40 צבעים מרשימים
אבירים - חלקים חזקים 40 צבעים מרשימים
הדורון סט - 10 צבעים מרשימים לצביעת
מייק ספריי - 16 צבעים של צבע מוכן לריסוס
מקלות ויון - 16 צבעים לצביעת אקסטריור
ביסימפונית חמצא נסך לשימוש
הוראות שמוש מפורט ל-8 סוגי צבעים
ועוד...
הדרכה בבחירת הצבעים
פרטים נוספים על הצבעים לצביעת
יונק בקלי ומפואר -
דברים שמצא

אסקר
החברה המרכזית לציוד

הלז ס אלמל

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

הוריתם על משבריות יחסי העבודה בצי,
ועל הדרכים שהם היו מציעים לחיקוק המצב
בעתיד.

אדם צ'יזיק, חבר מזכירות

בנו, שצריך סוף מן התולעים, א"כ צ"ל
היכה לחיות חברה שיש לאומית בראש
אשכול, או שמה עליה חיות סתם. חברה
יטית נולדת וצריכה תשובה על אדם
ידיק מסקנית: החברה וכחה לתפוסה ה'
חיה החדה לכספי השלוםם שתורמה
חיותה, ומקור מימון זה מוביל יותר מכל
אחר. נכון שבמשך הזמן נכנסו גם גורם
מדיניים למימון החברות, ביניהם, "החב'
לישראל", המהותית כיום בכחמישים
וזו ממנית החברה, וגורמים מדיניים אלה

שמים את החבר, לדבריו לכוון על דור
בראש הראשונה קטיריון הרווחות
ורח קצת כבש מקום בראש דאגות החב
ות. לתכונתן מזה נדחקה תצורה האשש
ולחשוב בשקע על חבול ארץ-סוטה על
לאומי; ועל השאלה איך צריך לבנות צי
ל מסע. א. ציורו את השקפתו בנושא.

בַּיָּמִים שֶׁל הַסּוּגָה כְּלֻמָּה בִּיחֹם
חֹחַ כְּצִיץ, פִּנְיוֹנוֹ לְחֹבֵי מִזְכְּרֵי אֵל
צִינֵי חַיִּים, וּבִקְשָׁנוּ לְשִׁמּוֹחַ אֵל וְ-

עדים בעקבותיהן של קנדה ואוסטרליה, לק-
ראת חיסולו של הצי המניף דגל ישראל.

הסכנה עלית מדבר רבי-החובל וזנבג אינה מבטיחה-רגל כלכלית של חברת הסביבות לאומית. לחיט: מדובר בכך שהפגנת חוב-גית-צא מבטלות אשר תחייב את תהנות החברה, עלול להיווצר מצב בו יעזר שני-שבוהה הנציגים של החברה ידביק עני-חילן של אריות השטות בדגל ישראל, ומ-אחזות בצוותים ישראלים, אחת עקב הע-ברת מרכז החובל של פעילות החברה לקיום-שבין יסאן לארצ"ה, קיום שעקב ריחוקם-החביל אל יחי עוד מקום עבודה סביר ל-החביל ישראלים, על אותה כמל וכמא אם-החילן כזה ילוח בהמירן של יותד ויחזר-איתם השטות בדגל-גרות, ומצוות ב-אויים.

"דגלי-נותרות" הפכו זה מכבר ל-
דבר מקובל למדי על חברות מסנות בעולם.

מאמץ מאידך גיסא. השטת אונייה תחת דגל-
חנות, פירשה למעשה השטת אונייה תחת
דגל-זר, כאשר הבהירה בדגל הזר געשית
אטומעמים של הקלות מיסים והתחמקות מ-
שיעור לזרמות מיקצועיות, סוציאליות וא-
המקובלות באגודים מקצועיים
מאמץ בארץ-האם. דגל-הנחות מירשנו גם

לפני שנים, וצי-הנוסעים לא חודש.

ר.ב. חובל גרומן:
חברה אדישה להישגים

שחלק מהן התחברו אינו מבוקר ע"י המדינה.
באמצע חודש ינואר השנה הקתיים הולד
משב ועדת הניוולס הקתיים משעם השד
רצו הכין-לאומית של עובדי התחבורה ה
נושא המרכזי שהעסקם לא צעיו האיגודים
הקטעונים. הנושא המבאבב נדגלי-החוח.
סמחתיים הכינוס ציינו בדאקא את העובדים.
מי בשמיים האחרונות שהנושא העובד תחת
דגלי נהוה עולה בקצב מהיר יותר מאשר
הנושא המעובד באוניות השטות תחת דג
לום האומות-איתנים.

השימוש בדגלי נחורות אינו פוסק גם על חזרת השיש האולימפי שלנו, ואתה ממשרת מבקש על הימאים הינה צימצום השימוש בדגלי נחורות על מלימיוס. הנחורות היחסי למחזור על אוריות הנפחות על ידי ישראלי באוניית המניפות דגלי נחורות. בחזרו שתי אף לאחוריה ע"י מחלקת לעיתונות ויחסי ציבור, ב"צמ", והנפוצ לעיתונות החזרה ב" איבע השנים האחרונות. נאמר אמנם כי "חלק מהאוינות החזרות שנרכשו ממלחות בדגלי, והתברר נעשה אך ורק משני טע" שם:

א. מוליטיים (חובלת דלק, חובלת בטחון-
גית, חרם ערבי וכו');
ב. תנאי מימון נוחים;

„בכל מקרה — כך אמר התורה — נעשה וזה תהיה השקפה. בתאוריה עם תגובות תמוסה צים במדינה, ולחצים קרובות לפי דרישתם.“

עד כאן לשון התורה. בנוגע זאת מועדים עניינים כי נראה שמוסר תאוריה תהיה.

עונו מאכרים גם את אוניווי-המטען, וחי

עושה מזכרים גם את אוניות-חמטעו, וחמטרים אוניות זרחה.

גדעון חשביט:
לא ממצים את היכולת

נחת בדבלי-נחמת המועקות ע"י "צ"ס. עו"
אל בורחיה על המתבטש מהסעיפים המסו-
רים לעיל, לדבריהם: כחמישים אוניות.
בגרשנו על אומר רבי-חובל שחולק בוקר, מו-
"א ארזר צפני-הים. כי הטענה שהאניות
ומהלכות תחת דגלי נחמת ערשת זאח מ"
ביבת המחיתוי... טענה זו אינה יריגת
בקיורת, על כל פנים: ע"י צפני-הים
לפיכך דורש ואיגוד כי כל הגרשן ימיוס
בדיקת מחקיקת ע"י נדוח ממלחית, ולא
יוסאר לתבועתו השיריתית של מנכ"ל זה
אשר טענה כי מכירת אוניות יגנוח

סמים ופזמונות חרות.

חברת לאומית או מרטיט

ורמת לנישולם של ימאים ישראלים, מרגת הנהוג "צים" באותו חזון כי בעד וטנאודו הכולל של כל האוניות שמכבדו בשנים 73-1970 מגיע ל136 אף טון, הרי אותה תקופה נרכשו אוניות בטונאז' של 13 אף טון המצווחות בישראלים, ועליון ש' להוסיף עוד חמש מינילות בטונאז' כולל 873 אף טון שגם הן מצווחות בישר"ל.

על כך משיב ר/ח שמואל צוקר כי בעוד שבשנות השישים היו לנו כ-5000 ימאים ועלילים, כיום נותרו פחות מ-3000 ימאים ועלילים, בעוד שמספר הימאים והמועסקים ימי החברה לא ירד אלא אף עלה באותן שנים. מירושו של דבר, לדברי ר/ח שמואל צוקר, אין טענה.

צוקר, תוקפתם מרובו הכבוד של עמיתו
החברת רחוקה רחוקה ושרם לשרי
תם של כאלמים ימאם שראלים מן הים
אנחנו מקמים בכרם מכירת אנויות יש
תחולתן באנויות חרשיות, אומר צוקר,
מן בתנאי אחר: שלא יכניסו אנויות בדגל-
חיות הבכירה, שהאנויות חרשיות חזק
לואם קווי-רבי מם היוא אנויות
הסנות המועדות למכירה, בהיעדר מ-
יות לאויות ברורה תהנות הסנות נסברו
מגרות השנים התחדות כשותפות עשרת
אנויות שהיו בעלולות מן חברות פרטיות.
התואת פנן ופלות ימאים דעים אל ה'
קה, אילו קיפה מדיניות לאומית
סירוד גורשם לא יזהו הערבי מתאמשל.

גדעון השביט, המייצג דור
מדינת ישראל, קובל על בר

[illegible]

שאלה: רצונו להיפגש עם אשתו, אך היא אינה רוצה. מה לעשות?

ב-חובל צוקר :
לפויים ומאים עזבו

ראו, מי עוסק בחובלת בייחודי שלנו
בע אוניווי ישראליות, ולמחלה מעשרים
ביות ורות. ודרי מי שיישב לתכנן חוכ-
תיאב למי ישראלי, צריך לקחת בחשבון
זון שחור בסיסי שלנו, היינו: "אחת מ"
שמחיל של צייטוורד לאומי צריכה להיות
בלת מרדור. כפי שהדברים מתרחשים
וב, מחבל ורדעם שחזקו וכלל לא
קח בחשבון בתיכוננו של חצי.

סענה אחת המושמעת מפי קציני-הים
א, כי אף פעם לא נתבקשו לתרום את
לקם, את נסיונם וידיעותיהם למכוננו של
י או לפתרון בעיות שנחשדו בו. בבר-
י וזאת דבר-החל א. צרנו של צה"ל

[illegible]

לדעתו של אדם צריך להיות לך שמור
ה: הולכים בעתהם בעתהם לא ובאנו
עם פהם בשמים וכל קודם המפגש
הוא מובנה כאשר תהיה בעתהם
חם שלמה המבחר, כלסונו הצידה של
צידה, רבועהר חנה צא אודהח
פיתוח עמי, אין מנס מליכסם ומסכססם
במים כל אספה שהם חנה ורחם
במהלך דמי

שיר ארץ-ישראלי ישו נצחנו: אמתה ופני
יילים: "למרחקים בעלינו תשפירנה, אם
תאמרו לטענותיהם של חלוצים חרי, כלי
תוכנית אב לצי שלנו, יש סכנה שהטענות
תשאנה במרחקים.

A high-contrast, black and white photograph of a group of men, likely the members of the Black Panther Party, wearing berets and suits. They are looking upwards and to the right with serious expressions. The image is grainy and has a stark, graphic quality.

שם רחמי היותם לחצבע על כחובות
והידידות של אנשים הנמצאים עם תחנתם
המבוקשת. כשראנו בארצות-הברית
הרחוקים הללו תחנתה והתחננה אשר
המפדיליזם שליווה אותה, כשראנו
היותם של תושביה בשמן חורף, שליוו כיסוי
אחרתם להימנע מפגועות של בון, לבנות
הן תימן ולרועת את המפדיליזם של בון
אל (אל אף המפדיליזם) שהיה חונק נלח
בתחנתם של מלכות הארץ, ושל "דור סאט"
הדור אשר בארצות-הברית, ושהיה רחמי-
היותם, עשירי המפדיליזם ושהיה לחצבע
שליוו אותם מקבלים תרומות מאנשים
שליוו אף, אשר נלחלו את תחנתם. הם אינם
תובעני לאשר, או להימנע, או בין החורמים
מאנשים של אנשים מלכות היותם

בירורים שנים בנושא זה מעלים עקבות
בכיות אל מקורותיהם: מן המאה ה-19 ועד ה-20.

והיו זהו מי שקלל את ישראל ואת
בנייה, וזה כוחה הילכה, משרד חפצים
בשאלו עומד יד ברוב, גם בהחלט גם
כעשי זה חוסה במסכת הקאליפאט וכן
התעלה הממשלה למעשה בקצת הקדור
הנער את רשע הילכה. את הישע השוכן.

סודות שלישו תפיל סאל לא במשור
דקו, והכרזה ככל הנספחה לממשלה
במסורת הקאליפאט ברוב קטן וזאת
ענין כח קדורו מסתק רוב כוח להכרזה
החובה והכרזה והדור: במסלולות שונה גם
הכרזה בעניניה גרשית וזאת
קטן יותר. במסדה, המוסקאט וכל
לוחיה למסנה כמיוון ברוב של 51%
כל אמן אין מנעין זה של מלגמל
מקלים והמסנה קדורית ברוב של 51%
אין רצח להכרזה, שלשנו שנים אחוד. כל
החלט וזאת ברוב של משרות קדורית
של פירוק ממשלת הלידה. להמלוך את פירם
הם מבטל, נקשיו, כשדור ברוב של 51%
זאת חסות המוסקאט, רשעית וזאת
שדור במסדה, דור קטן מדי.

באותו רגע תועל גם שאלות אחרות ככל
שחשבוהו בעני וזהו בנורמא שבתם וזה
המקרה של אש, וזהו הכרזה וזה
הרוב של ברוב הרובת וההכרזה וזה

הצעירים, ששילוחם בחור המצוי
(כלומר: והמסכת צניעות) יבואו
לנבואה הרעלה בזה חור. הוא וזקניו; "טוב
כב בעיני חוק יותר מאשר בחוק צדק"
לחכות לשער-כבוד, והיא תבוא.

במסורת התורה יש הסברים כי מוטב
לחזור, כעשי: חזק את ידך. מלי דע
ו מוטבתי, כי אלם "צעירים" יצבו
המסיל - תרלם בערלל של חיי
לעבר שקל. והמכסה הצעירה בזה להם
לצעירים מן חור, חללו את הצעיר כעבר
של המסיל של בערלל, כעבר, כי שאין
המסיל, איש מרבי בערלל בא בעסעלה
מחויי המסלל, המסלים בערלי כנסת
משי, אתה אמר, חזק, תחננה של חיי
אל כלל הצעירים והמסללים - מנחם
עוזת בעי תיכר סעלה המסלל
יגור ולי, אמר, לו יקראו ולי, חזק
לא ון שוטם לזה, וקורבים אמרם
כי, אל תלחמו בערלי המסיל תלם צמח
המסלל ארזי-דלל מלי הצעירים, אב

كتاب في الفقه

הסטודנטים חוזרים

חיללים. לא, אני לא דורש בתגובות תקפות, קאמיקאזים' כבד עברה. ידברו על כך, אבל הכל הסתכם רק בדימויים.

ענותיהם של הסטודנטים הענגיסיים מופנת בעיקר אל ה"בית" (משכנו, מוסקס), שהשופרים להלמים, "החור" גימ, התנועה הקצרת, הקטרוס עשו כל מה שכלול — אומר רוד ברבנו, עתה, לאור שכבר פתחו את האוניברסיטאות ונצחו עשו, בגלים הענגיסיים, "סרדו" אותם.

מכרז, לסטודנטים לקושם, — אמר מרצה אותם — "סיר, ששילחו חומר לידיהם בקיור, אני לא מאמין ששאריו ללמוד התחבובות, כשכבר ידוע כריתים את חתנם שעליו אני ושיבם אני אעשר ללמוד התחבובות, בשביל מה בגנים בנינום כל כך יום?"

לא תבע אלי שום חומר, — אמר ניצח גולדברג (מקולט להכשרה, שבת רביעי) — "החבית, שהתחביר ללמוד תכניתו של חומר, אני לקחו אותו לעצמם, שכבאו לתקשה ויבסקטו חומר, לא נשאר שום דבר. כשכבאו בחסות של דבר זה הסטודנטים ששאריו, מכשיר את ארצם, מה משיחה — ידוע, אשתדל לעבור את הובנית וזהו העתונתים."

[illegible]

מצבר של ארית בן־ציון, למשל, חיה טוב וחסידת לנצח.
סיס אמר: הנה הצליח לזכות בחלק מתרומות "חוג"
באגודת... הארץ (למסלולים) חברת שפילברג ורואה "חוג"
המזרחי דאגו, שניות המסדר שיתנו את התרומות הבטח
לזא, שבביתו של שיתנו המעשים השונים ביותר
אתה צריך לזכות בארץ, להכניס את כל זה והסדר
המבנינים.

תלמיד המבנינים וזוהדים שבבטח ולא נגשו
משירות המבנינים, רוב תלמידי המבנינים הם מבנינים
ולכן נהגותם של שותפי המבנינים, אך במבנינים, אגודת
עכשו נגדו שותפי המבנינים, אך הם מבנינים, אגודת
אפשר לדעת את תחילת השנה, אשתדור בקוד שנתה
שנתה.

באותה כמות אשר לדבר. בכל העצמות והכחות
אשר למלא שם שלם. אולי יחיתו שמעון שמואל וכן
משבט את המצב, יחיתו בנות אהרן. אבל באשר לביסמא
לא. מורשע. אורחים ככו. השמש חמה שמעלה (כל
היורשים בהפסוק). וכלל אחר: — שם ואורחיהם
כטו חתם. ועל כל בבר אומר שמעון מנחם — שם וכלל
כלם והשם כלם. אבל זה אומר ששם חתם וכלל
זה אורחיהם אורחיהם. כלל חתם וכלל חתם.

הציונות — חלום שלנביכם התגשם. הכך יארתם לעצמכם את הארץ ? את תושביה ? ועתהם ? הוראתוכתם ?

הייתי בריע השביעי עד שיום אחד קראו לי מוכנית המרכז לקליטה והחידעה לי שיש גורמי תגוע לצורכין שעליו לנסוע ולתוציא מסמכין ומסמכונות. תעודות העולה שלנו היו רגילים במשרד. ביקשתי את התעודות. המזכיר היהב השבת שאין בה צורך. "אחן, כל מה שאתה רוצה, מתיחן התחנתין שלמהן תשלחן ואילו חתן הקשרתה מנית. נסעו לצריפתן אחת ואני, המפקדן בארצין חתונתך, אהיה עמך. אהיה עמך. אהיה עמך."

עד היום, הציונות בעיניו היא רעיון נאצי
רעיון נכון. אני מרגיש את עצמי מצד
בארץ ובחלומות: הם הכיפורים. רעיון יחי
לדור חזקת ליד העובל הלבנוני. אני עו
בעיניו הם שדונים מברית המועצות ומו
לחם חילוקי בעבודת היום אפשר למרש
ריאליסטי; מבין את המציאות הישראלית
ומקבל אותה בעיניים מפותחות. כשאני מצלם
לסיני לעולם בעבודה ולמנוח ממזר את חולי
המחלה למחלה.

ישראל סביבון: אני ילד ריבת א שויה קטילוסטית עד למלחמה השנית את הקטילוסטית הכרתי חשב אנשי תל מירק וחשבים הנגזרים במש כת הקטילוסטית הראשונים בהם 'קתילוס' היו גדלים יותר משלחתי לצמח לקטילוס בחשבון את החשבון את מצב המלחמה והאנשים חיים בת כל מיתר מצויה ביו

אין
ש'למים

**עולים מרוסיה מסכמים שנותיים
על חיים בישראל
מאת ישראל זמיר**

[illegible]

עקב גורדון : אחת ידוע שברוסיה היתה
דירה יותר גדולה משיש ל כאן ? ובכלל,
יראים ורשעים שרמת התעשייה הרוסית
נמוכה לחוריה. זה איננו כנס, ותקלות
מפגרת, אך לא התעשייה היכן תמצא
סיה מסעל בן אלטיים פרטים ללא מגו
ואילו כאן מסרבים לקבל מהנדסים
ירדה והטות שאינם רוצים.

מה עשיתם בזמן המלחמה?
 (כולם מדברים ללא אול)
 נבא. אלה שמצאנו כאן אספו ספר, שמירת
 ליהודי-העיר והיה להם רבים מ'
 וחו העובדים במפעלים היווניים למשק
 מלחמתי עברו שעות נוספות ליתר תשלום.
 בעצם אלו חזק כבר שהדגלים לכל דבר.
 המידה. תאבא - זו אנוחה. התאבאנו מאוד
 שמתחילת היום בשר הכיסוסים והאנשים יצאו
 מהמלחמה בשעת המלחמה דבר ראשון
 השמנו אתה - מה שוב שני בארץ
 לא שם ברסות. אנו יחד עם אנו עינינו.

באנו ממדינה קומוניסטית, היינו חתת מכ-
בש טל קולטטיות, סבלנו, אנחנו שואמים,
כתוצאה מכך, לחיים אינדיבידואליים יותר,
ללא לחץ, ללא פיקוח, ללא התערבות, היחיד
דרך הינו מזכיר, במידה מה, משטר קולק-
טיבי.

ברינה אני עדיין וזכר הלוצים, תנועת
נער, מרכזי הכשרה שם הכינו את האנשים
לתי קיבוץ ואילו אני לא התכוונתי לכך.
לתי להיות בקיבוץ דרושה מדה גימרה של
אידיאליזם. ואילו כאן בארץ, איננו מוצאים
אותה לראבוננו. תאריך מוצפת בשכירות
(רומנים), אושים, התחברה) נעמטת כאילו לא
אחד לא אישכם — ישראל כשרונה.

מה אמת במענה שמרביה העליה הרוסית
שהגיעה בשנותיים האחרונות קשורה מבחינה
פוליטית ל"ליכוד" ?

„נכון“ — מזה יספק נחידות.
לא נכון — מעיר ישראל סמירנון: כי
אזכורנו רוב הפולים הצביעו למען „המספר“
עם רקע כמו שלנו — הן אי-אפשר להיות
בכל השקפה יסמית דאדיסלסלוי. אך נכון הוא
שה„ליכוד“ טעל רבות למען העליה הצרפתית
ואנו מקבלים כחם ספרות ענפה.

הליכוד מרעש עולמות ואין ספק
המערך שקטס יתר - מחצית עולמות
יבוקט, תראק, אני ספיל במלכות העברת,
בחקות העברות עשוי רכס, ל
מערך, אד לא הרשעה עולמות, גכ וכל
שכריתם ספיו של נאכ דמיתונתל נחשב
לספרות ציונית מתרחמת שטער יעודי קרא
בא דא כאן באר, רובנו מוהים עס מלכות
תעבדות

בסך הכל, הם מררצים ונראים שטוב להם
את משמרת הלילה אם עובד במקומות
עונתיים צינן שטוב שכל ימי שבת
שטוב והמכסר על כל הצדקה, על כל
משמרת או על עבודתו או אצל
ביתו או העולם שגורם במצבנו
דירה. ורבים אומרים שגורם גדולה
עם שבתו ורבים ריבוע עתה שבתה
החירה לרשם הקדחת זה העולם והחובה
המכור על כל אלה הם בראי סוף סוף
אז הנה.

[illegible]

בקר אחד, בשלהי שנת 1913, ראו חושבי
לולאכבי שחומרי בניין הובאו למגרש גדול
ותחילת חרוב ליליינבלום. נבאים שבאו למקום
ותלו במהירות, לבנות קירות ארוכים לבניין
ותחרגו לחלקים מ-קו-השמיים של העיר באותם
ימים. רק בניין הגימנסיה, הרצליה"ה היה גבוה
יותר ממנו.

ידינו על העמוד להביט על מגשר זה ותהלו בוחר
בית חן חודשים, וכל ידעו שמדבר ב"סימנים" וראשית
איש אל תאמין שתרשום יינות, שהי נובעת
ומובעת, כנה שרכשו את המגרשים, שול-אביב-הרחה
ה"ידינים", כשהם שקטו ורדגוה, כיצד מתייבשת הבמחנה
עם ירשונן שגורן, להקטין סימניהם: וזר אין לך
כ' שגורן שגורן רכש מהתחלת פמאות אשנים.

והיות זו בבורח-אויב לכל שולית השקט השלולות וב'
ליגים למחות במאבק יבירי, שחבר ומאז שיש עוד
בית למרות המכונות, את כל הנזק והחשבות גורם
והגדול. סימנים אלה מן העולם הנדל היי חכמות אמת
"אמר את, — ון באשר למדות המורחות וון באשר
לדור" ון באשר להנעתן דבר באשר להמרות כ' כ'בזר:
היה גדולה נשקטת מכל דבר יחיבי שער נזר
ולמנה.

ביום מועד שנינו את רשות-היבחר לתושבים עצמם.
 משיעור התרועעות שום היבחר, חתמו וחתמו לבית
 ישיבה במאורע זה חתם בארבעים ושתים, חתם "אריזונה"
 ישיבה וזה מועד בארבעים אחד בלבד, שני שני
 חתמים ארבעה-אחרי-הישיבה, שקבלו וכוון על הצעת
 חתם בל-אריזונה לתקופה של 18 שנים.

בדורש בבראך 1914 הגיעה ליהודה מטעיה חתומה
 19 ראשי משפחות, חזרושה חסכת הבנית לאלהה.

[illegible]

גם נכתבי מתאם מודרים. של חושבי חל-אבי, תגירו
רית חרי, לדוגמת קטעים ממכתב שנחשב ביום 15.3.14

[illegible]

נעזרת-המחזאה הלכה והתחשטת. גם חלק מחבירי ועד
עברית השוכנת שיהיה בהקמת האוניברסיטה אסון לעיר.
י"י שאפי, רומן ברייטלי וכו' חבדו ועד חילית-אליהו,
אברהם מכתב אל חבירי אחר בוועד, ד"ר אגנין, כדי לבקש
שפועל על-הדעת הנימוס, שצור שלא יוכל להשתתף בישיבת
ואו כבוד:

בדיון על סקסטימון עכשיו אולם עובר סניטואמאנארווא
קריבת הנפשות שלנו. מאדם שיש בו להשיעף פנימית
הנרדית, ומאחר שאין באנושיותי לפרוץ להשיעף פנימית
בקשר להפנות את תשומת-לב הענין הנכבד לרבי יהודה.

האמת אגנין לא חזר היה לשכנע, וזה היה מנגד
ירקין פי כמה וכמה. הוא כבר כתב קודם לכן, מכתב חתום
ראש-העיר, וזהו שממנו פנימית, שבו שערך געשונו ונעזר
לכלל העובדה שערשור לבנות בית-קברות, וזהו דרש
6.00 פרנק צרפתיים, כדי-יגדל כלבר, הרי"ם שהוא כתב:

"למכתב חלק את שוררם של הענין, מעלי ומעל הענין
פי מכתב, אבל שורר גדול מזה, למכר את הענין
הנני לזמן נעצמנו, כי חזר הענין מיד-היוניון הנפשות
הנפשות נעצמו עליו, פי שנתו חלשים מרוב, והנפשות פי שנת
הנפשות הנפשות הענין שוררם פי הענין, והנפשות שוררם
הנפשות של חבירי אנשי מדרות וירשת, והנני פי לא
הנני חלשים".

1. The Defendant

תנועת-המחאה שהתפשטה בעיר, היתה ביניהם בעיני ההעללים, מר אברבנאל ומר חוסיס, אף על פי לא תאם, כדי לשלוח לעיריית, "מטביח גנדה", כלומר למחוז נגד המחחררים גנדה. במכתב זה, אומרים, כי לא יוכלו בעיר ידוע כמה, "ירעולים ושקוצים" משלך. כל מה שאתה חלוציב על שם חסינימת... תאם וזה הנמלל מאמצים וקרבותיהם?

על חשבון של חסד, אחר כל עולה על בריחה
 ידועים. חסדו ופסגתו עשירי באופן אשר
 יבאנו שם פניו או שמך חלואו אסילו בעבורתו ובנינו.
 ידענו את כל היות חסדו נפול בדרך פתח חסדו ופניו
 ענקתו מנחמתו בחיבתו היותרתן ארבעתן מנחמתה
 וזהו הנה פניו אשמה עקרו על רבנותו התולדות לפרסם
 על כל פני החיבתו נכאזר בדישם מנחמתו על פניו חסדו
 וזהו, וזהו על חסדו את שמך מנחמת את רבנותו, וזה
 על מנחמתו וזהו את כפי היות לשים על פתחו על כל
 היותו: מרדכי ויהוה, חסדו מנחמתו.

במלך העיר. תחתינו דיונים סתוקים בעניני מדינה
ובין חסדנו אמנם לדעת שאין מקום לסימטת בל-
לית אף אולם, קודם לזה להיות קודם ראשינו המעשה
הזהר היחיד, לדעת, לתת לעיר אולם קונגרסים, הצגות
מסורות, רצונות, נשפוטו וכוונות, וזה בימים בהם
תחיים פעולה הרבותית מסוג זה או אחר - יצגו
מסורות קולטת, מכיון שלא היה בעיר אף אולם גדול אחד
המסור קונגרסים, הם הצביעו בסופו של דבר בעד נתינת
שיון.

המאמץ של העשירי העסקי לראש חודשים ספרים.
ל סיבה בלתי-אמצוית להחליט: מרצח מלכות העולם.
הי-מבן גירוש העשירי תל-אביב צפונה, מלכות העש-
תורנית העולמית, עזרד נשכח, ונכח העצמה
ומה העצמה עזרד של העשירי תל-אביב, בל לא
עזר. עזר, אלה העשירים, בעקבות רבוב, להחליט לבנה
לבנות של שטחיהם המלכות ביום בוא לא עזר עזר
של משכ בשטח העצמה העשירים, כל רובא העולם וק
1919, מוסית בעקבות העשירי העשירי של שטחם או בארץ
שטח העשירי, בירושלים, מרצח העשירי, והי-מבן ראי-
עזר, תל-אביב, עזר, בירוב בל להחליט שזה
העצמה העשירי העשירי, עזר-העשירי, והי-מבן העשירי
העשירי העשירי העשירי העשירי, כל העשירי העשירי
העשירי העשירי.

חידוש המאבק

[illegible][illegible]

אבי הגבר!

מטה גורן

הסרטים, המציגים את חיל-אבד, המעמיק השם והרשע על העש, אלא על הגוף התנוכי שגורמים הסרטים ובמיקר לבדור. היה זה שלב חדש במאבק הארץ-עבוד.

השקפה

יותר ויותר חורים כתבו לעצירת והביעו במני זעז' וזרז' בכל שיחה עם, את דאגתם המהרדמל מהתשענה והמקור על הריא-יוצ על בגינת ובגזירות. הם עוללים למרבית רעה חז', ויש לאסור, לרעם, הצגת אגות בלתי-הגורמים.

ועד-העיר הכיר גם בצדקת טענה זו, והקים ועדה דינרית לראשי-ענין, שיהיה במסמכותו לאסור על הצגות סרטנים סומכים, או להגבילם לבקור גילים מסוימים, כלומר במבוגרים בלבד.

בחודש דצמבר 1921 כתבה העיתית לסניף התאחדות מורים ביפו:

אנחנו נעשים לסידור ועדה לבקורות על סרטי הפי-
לם, ויחזק על אלה מפני-שלם המגננים מפשיל ילדים.
היה נעים לנו לדעת כי מחבריםכם תפנו להשתתף בוועדה
לביקורת הויד.

בתשובת סניף יפו של הסתדרות המורים בארץ-ישראל
אמר, ש'אין די בכיריות על הסרטים שבאנו והאנציה
היא, וזו חתונה עבור כללית הילדים, ויש להוציא
ילדים מיוחדים לילדים. עד שיתאגדו דבר זה הם ממנים
תלמידי תורה, ארבע, שלושה חברים ויועזר הבכורה, אחד
הם המרכז ושניים מן המורים המקומי.

בארצות העירייה אפשר לראות שיטות, סרטים
והסרטים לילדים. יש שחבולו חלל מגיל מסוים, על-די
ועדת זה, יש גם סרטים עלילתם את המציאות במיוחד
כמו, 'ד"ר ורצלי', וציינה שרצוי מאד להביא את הילדים

לאחר שתלגלגו על הרמת הבתולות-היחובות של חסרטים
הא הביאו תוצאות: כדן קרוי שוללית אמ-הראי-גם, וכן
תלודו לשעת קדמות: ודעש, והתהפופיות כאשר הנדעו
מכתבים רבים לעיתים כדי להחלוגו בעניין זה היא שלחת
מכתב בבלי, ש"ד, וכו' תכבה:

י"ט, ע"ה, לבס העקתק תלגלגו שובא לנו
בסתר הקהל על י-סריתם הנבמר בראי-גם: במוצא-דיו'
חורב' ומדיעיתם לבס כי אילנא תלגלגת היחודי וזו' אם
דורב' ודורב' לבס: במוצא-דיו' נחית מפרסבוס
לחצח באמצעיתם במוצא-דיו' חורב', וזלך נז' חצח החצח
היחודי וזו' לחצח נעם מריום בנזים בראי-גם, וזו' אם
במוצא-דיו' א-ינעם גם לבס שחורא א-ינעם וזו' אם
מקוים שחורא זו' במוצא-דיו' החצח הרבצת ע"ה, ולז'
שחורא חצח וזו' מוצא-דיו' שחורא לחצח באמצעיתם חצח'

י"ט, ע"ה, לבס

תחלה חוקלענע, כלומר בעליה, שעשו ואל בעצמם עד
כתיבת הסמכתים בבתי-הספר וניסחו המפרשות ועשו,
והביטוי כל אלו, ושענו שהעיתים יתייבב לבדוק שמורות,
המסורת, עלילות ודברי-בלע בצורת מעמיקת יותר, לפי
שהיא קובעת את דעתה.

באותה העתם דרש עלה ברעוה של מגולה ראיינע,
שאפשר לדרוש ממשרשת תשילט את הסדר, און וואס
משום אונז הינת כמעט איינציגקייט, אויף אל וואס
צומאנט אמטרוו לשלש שטער כדי לשלם בדבר כל פשוט
חשוקטאנע געריס מרעישים באלום בית-קולענע או ביציאת
ממא.

למרות שבכניסה לאולם מצויים סדרנים
והפקחים עין על כל אדם — רבים מבנינו נעזרים במצילים
לחזור לאולמות החשופים בדרכים בלתי-חוקיות. עשרות
דרכים ושמות הופצו והוחזקו על ידי ג'ערס וקורסונים ועוד
לחצים על הסדרנים, ולראות פרט עלל אשכולם. בחוסר
סבלנות חלקי לאותו אד תחשבוני וזה קולט שב
אולם, ויבטחניו רעדו, במקום-הנהגה, כאשר אד שדן
עובר במסדרון, כי זה ידעו ששעם יהיונו לדים כהל
מחשדי אחרים בבניסת בלתי-חוקית. אולם כל סיכון זה
קריק במצינום כי לאות פרט, הסדרנים כאשר התחיל
להטות לל שוכנע כלל בדיס, ופרטו וזה-לחזק-בם-השלי-
כחו הוחזק בפרט בנים, ואיננו שם עשת את מעט
לחזקו.

שבת — היתה אני ואבירי, ידים ארוג מספרים וזרובים
הקטנים דרכים בין לערוך את זמנם, — על חשבון ותעבורה
הקטנים והזמנים לשינה.

וזר דבנה נסחל לתתעוררה צרורה. את אחר מועה
מורה בעינתוהו בין השלש:

“לתשומת-לב תקח! באולם מסודרים וינטי-
לסורים, שובלולים תעשים את חזאי קריר ומ-
שיב-גשם חיות ומוכי-החובות על מפתחות חוב-
בן עזר על מלאך ורעל! השלש חבוב השלישה
הממשלה ביצור לחות שגששה בין מועה וח-
חורים, חנו ואלעים מחפש מאן ולחבה מועה-
השלוש, חבוב מחפש לחנות את תשומת-

[illegible]

ה. הצעות ודרישות דמו להגנת מוליטית, וכמו חרש' ממירו למסורת, כדי להכיר את סיבות.

ביתנים, ששוקף סוף הנייח השעה 6, והרובים ביותר
לת הריאנט רצו להכנס בלי כרטיס, אמר להם הסדר
המועצה רצו כתוב ב, באותיות קטנות: "תנאי",
ועם: וכות הכיסוי והתוספת להצגה הראשונה ניתנת
לשכנים ידעו לאחד כרטיס להצגה השנייה.

בגלל הניסוח המעורפל, העצירים משום לא חבטו בשלי
לקנות כרטיס חלבוט השניט ריט או יכלול לרשות,
וגם לא תחגגה לאסונות דרשנו ונחלקל בעצמות
מחאה, והסוממה בדחבו תיחט שלמל.

לירות תחלולות בגד, "עדו" – מספר הרעומים לחוות
פרט לכל במפורז מסתדר, תחמאן לפרסומים הית ברת
ותחשבו תיחז וית בירז שריאנו אחד שוב אנו מסמך
ותהכרס ותתחשבו יעלו מספדלת בתור ב"דו", חת
מאשרות לבחור בן נגלסו אודימ. מי שראו את
פרט בריאנוט תיחז – תחזו הית לודיז סרטיס מצינ
תשובה עבא. אנו לראות פרט שבחור עבדו – ולא
תחבב עבא וחסמ.

ככל שחל-אביב גדלה, כן רב הצמאון לראות מיסע-
שירים, בעיקר, אמן מנציחין או מיס, וזה תחית
החיים ביוזר עזוב, אקצ'ר, יליון, בלי דרס וואר,
השגשג את הסגן הדרוס שזור הכיס. אפשר לחזר על
הדרס – לא על הסרס והיוזן והלחה בל-אביב
ואזר שוב.

מערס מקיר ראי-עס – נאלצה להנחיל לכתוב בעצ-
הא קריוול את ראי-עסן בחר המהולל והשכחית
גדולה ורי, לרובנס קסע שכתבו בעלי ראי-עס, "ערן"

[illegible]

ביתחיים, המבנים בני קולנוע וחדשים, ומצויים את זרועות
שואבת קולנוע וזרוע מכל דבר אשר. בנחמה, חושבים, אשר
הוא גבר ונראית. למעשה קטן, אשר, וחלום, וזרועות
והוא וחלום, לקולנוע מזה פנים, זרוע, תפוז, אחר את
החלל, וזרועות של וחלום, הכנה, וזרועות, זרועות, וחלום
מן וחלום, וזרועות את וחלום כלל - מן, אשר, וחלום.

החזיון הזה, השניון הזה, השניון הזה — באמת, איני יודע איך לכנותו — כבר הגיע גם אלינו, ואכן צפוי היה שיגיע במהרה. פלוגי אלמני נראה מתרופף בחוצות ירושלים עיר-הקדש, ערום כביום-היוולדו, לפי שעה — איש אחד, בודד במדעיה, סנונית ראשונה, אבל חכר-כמעט-גרע; אולי גם אנו נזכה לתופעה המונית, לריצות-עירום קבוצתיות, ש צעירים ומחוצצעים משני המינים, כנוהג שבעולם, בעת שאני כותב את השורות האלו הנני מתבשר כי במהרה-בקרוב יתקיים מיפגן Streaking מתנדבים ומתנדבות מארה"ב באחד הקיבוצים הגדולים שבמקסיקו-על: הם יגיעו ערומים מפתחו של חדר-האוכל וירצו עד לכותל-שמנגה, אמרתי: "הנני מתבשר", ואמנם כל מי שחרד מפני התפשטותה של אופנת ריצות-העירום יוכל למצוא ב.ב.שורה"ה האת הצניחמה — ולהירגע.

הרי שורת-השניון נוגתה שדחית-העירום חייבת להיות סגנונית בכוליות-הסגנונות, בלי שום תרופה-מאש, כשבלי שתחתית וחדה — ונשפת או תרני, ואילו את העניין מתוכנן למרשו ומשורר מלכתחילה עם התבררה מכוונות הקיבוץ, הרי שיש כאן, הנפקה, במהרה, ספקטאקל, לכל היותר, זהו Disappearing, הלא גלוי וידוע שגם, אירע מאולתר מציור הכנת, אור-שנייה, מושבה-החילה לקראת, סוף-מחשבה, ולא עוד אלא שיש כאן אזהרה לצופים — למי שנפשו סולדת מראש מערומים-במרחב; יכול הוא להזכיר רגלי מן ה"בגנה" ולאכל, פת-עריכת בחדר, בוק המספחת; אולי בליווי-רקע של, מוט, לחצות"ה של המסכת אירועים ודבר-עורית, ש, ספקטאקל של המ הוא לכל-הערה בלתי-טרובלימטי ומאד-מאוד מוטרי.

החטאה בלי חטאים נמצא, שדוהריה-העירום בקיבוץ אמנם יגיעו אל יעד — הכולל שמנגד לשער חדר-האוכל — אבל חשיאו את מטרות, שוא, כאמור, ההתפזרות וההתרחקות ואין צריך לומר של חטא (מלשון חטא כשפוט) את אלה התופים לשבור על תומכם וטורחם המורטאנית (בעת מסירת הרישאה לזוט נודע לי, ש, אירוע לא התקיים ולא יתקיים; והיך הקיבוץ מהו והתנגדו בתוקף...).

כשנצמי, בלי שארה פורטאני, חייב אני להודות שכל העניין הזה של Streaking מרגין אותי מאוד, כלומר, לא דווקא תחזין עצמו של גושים מעורטלים בתנועה תפוחה אלא החגובה — או אחת התגובות המתלוות אליה, התגובה המדענית, הולמית עדידי קשוח, פנח; התגובה האנתרופולוגית, הסוציולוגית, והסטיכולוגית, והסטיולוגית (כן, גם זה), אם איני טועה, אופנת, מטרקיינג עדיין לא הציגה את ירטה הראשון, ואין שום ערובה שיהא לא התלוי-היש כלעומת שכאת, ככוכב-שביט זה שגם שובל-ובו דועך פתע — אבל כבר כותבים עליו מחקרים, דיסטאציות; כבר עורכים סביבה שולחנה-עולים של ימ-יעין וסימפוזיונים — לא, "כדי", "גור", אלא, "מציין ולשון", מה, "שורשי" ונחשפת ומוח, השלכותיה.

שעת השיץ — שנת 1419 כסבורים אתם שהעניין התחיל אי-שם בקמפוס קאליפורני, או ב, סטייט אמריקני אחר, בחורף ונחשפ באופן בלתי-רגיל של שנת 1974 ו אינכם אלא טועים — ובורים, במחילה מכבודכם, (אגב; החורף נחשף ונחשפת את אירוסה ואת חצי-הכדור המערבי תא הנוכחה והדורית ביותר לקיפוח של השגחה עליונה בידי תאגות, והשיט הקודש-בירור-תא מכה, ברשות משכור-החלק — ונטיח-הנפש הערבים מלא באננות את התפקיד של משה-יועם אלחי — ואילו בידי האחר פורש מעל בראיון קרוב-הכלת התרגיז ומת המיטה מנרתיק קודם עוצמת, וועד, מטרקיינג מלמדים אוחז, שהעסק והחיל, נג, נצמר בשנת 1419 להולדת משיח, משע, ל 13 גילוי אמריקני, ומשכן — דיוק מוסי, העולם תחיש, בלי-לבה של אירועת, בבוהמית, היא ציטוטלובקית של ימינ, דוקא ש, אינסטרקציות, מי שלמד את פקרי בהיסטוריה יודע אז וזכר משוה על יאן הוס ועל חסידיו ולוחמי מלחמת-הקודש שלו; אותה התגברות תראשנות של ריפורמה דתית בנגרות, במיטת המאור 1314, 1419, תחת שעת-השיץ של מאבקו, יאן הוס מנסה על קידוש שם האמונה השתדלת והעלית על המוקד, כנסת-תלמידיו, הנפצלה לכמה ראשים, והחשוב שבהם — כתחל ב, רישים על-ידי חבור שבגליל ההתחנך, אחד זמרים וסעודים-בבירואות; של יעל, יעל, עט, חבורים, הנחמד במחירות, ושל חבורים-מסורתי פורש מהם ויטת, את כח תאז מישום, גם ש, ון, וטא, בעל-אודש עברייקרא — אדם — הוא שמלמד על שנים של אנשי חבת, ויחל, לא סתם אדם ילד-אשה נח-חמית, אלא אדם-חורא-שן, וזא, וזא, וזא, אשתו במצבם הראשון, קודם חזקה אקדמון והגידוש

מאת יעקב רבי

המלך וכל אנשי המלך ערומים

ריצת-העירום, STREAKING בלעז, תחילתה שעשוע מקרי של בודדים, ללא מגמה וללא, "בשורה", אך אמצעי-התקשורת נתנו לה מהלכים ועשו אותה בדיעבד לתופעה כמעט אוניברסאלית, עם משמעות מוחשית וסמלית.

מגיד, בעדש ערומים, לא יחבושו, התנהגות "טרומית" זו ויתה בבחינה, מעשי אבות" (אבות המין האנושי), סימן לבנים, בני אחרית-הימים, ואמנם האדמיטס הצביים של המאה ה-20 ראו את עצמם כדור אחרית-הימים והבינו את נפשם ואת גופם לקראת סוף העולם הממשש-שואב. אני מסמין את דברי על סקירה המצחית של אנדריי וילסון ב, "ארכיבר" הולנדית: האדמיטס, כמחום כתובת-הם המטיטית-הבורית, וזו תודות חמתי ועם על השחיתות ששפת בבטיטית-רומי ועל עריצותה של הקיסרות הרומית הקדושה, הם גם לנו בעומק של מוגיות תיאולוגיות-דוקטרינריות, ועיסוק שני זה הוא שהיה סלחנות-מחלקת בינם לבין, הקור הנגדלי של הבוריים, ש, והמסודי והלכו למרות המע, והאנארכי-קומוניסטי שלהם, האדמיטס, נאמנים לשמם, נהגו להתרופף ערומים בערים ובעירות של בתומית ומרדאביה

ליידי גודיבה תאגית: דחירת העירום שלה היתה ביטוי למחאה סוציאלית ונועדה לחקל מנטל חמסים חרובץ על העם

לא, תנועה דתית ולא בטיח

האדמיטס היו, כמובן, אפיונדה קבצת-מים ומגבלת התוצרת התחנית והגיאוגרפית — אבל לא אחרות ויהי-במינה, רד ושישש במדע המשווה של חוקות מוכנס לך שחמפא ותשעות כיצא-בת במקומות שונים במזרח, נחלה בפסוק, בכל רדכי דעתי (את האלוחים), ופירשה אותו על-ידי דרכה; בכל דרכים, לאמור — גם בדרכי הוסא, הבניית במוסכמות, המטיטיות, פריעת המטר המקובל, להיות שוף בויטה — כחשירת לגאולה שלימה, זו דרכם של פלגים דתיים קיצוניים, שהם נחפסים לעתים לצורות-התבטאות מראדקסאליות: מה שטוב — הוא רע, מה שרע — הוא טוב, אם נישאר עוד לרגע בתחום הולדת-ישראל וסחית השבואות, נזכור את יעקב מראק ובחו חזה ואת גושים אחרים — כיצד היו שטופים במשחאות אורגסטיים, חסידות, שואי קצה ההתפתחות והיאקטית אשר חוללה בחורת הסוד של הארץ מצפה וסחבת חזר רעיוני לא-מבוטל גם לקבלה חשבתאית, בשרה את העשבים השוטרים הללו מכרם-ישראל וניקוז את האקססואר הדתית לאפיקים מרוכנים וחויבים, אך מה בדר התנועה חנוצית? כוונות, לחבורת הידיים, למשו לחסידות ויהדות? כוונות, ממאמרו תגיל של אנדריי וילסון אני למד, שקבוצה של קוויקרים בלונדון, במאה ה-17, היתה אחראית, להתפרצות מגיפה של רעות-עירום; אחד מהם, סולומון קלס או איגל, אף חלה אנטק במחלת שער וכן היה רץ-שועט בחוצות הבירה וקרא בזמנו: "אוי לעיר הדמים הוא...", (מעניין מאוד פטרוס הקוויקרים המוכרים ביטוי ראיתי-לנבון להזכיר עובד וסטרותיו זו במכתב למערכת, הטיימס — בלי לחתום כלל).

אז — מאי שם שמע לז מה המטרי-השכל מכל חלמדות הוא? שם Streaking כימינו היא-גם-היא, התעוררות וזחית? ודברים בטלים? — במחילה מכבוד המלומדים והחפשים בעלי-הנחלים של הוויטות, "אסכטא" (והיוס-אבות" לרצת-העירום של 1974, כשלעצמי, מפרש אני את התופעה באופן הרבה יותר פשוט, ובמרום — נחבת יותר אוחנטי, בלי שום מיסטיקת וכלי שום טיטטיקאצית, אין זאת, התנועה, לא תנועת-אמא ולא תנועה, דתית, ולא בטיח, רצית-העירום אינם מחבוכים לשום דבר; בודאי אינם עושים מה שעושים לשם שמיים, בדרך-כלל הם מחרישים; האירועי שלהם הוא, "אירוע" מאנסומי, אבל אלה מהם שפברים — מכורים בגלוי, ואסילו בופ, שאין להם שום מטרות סתם — רצים; סתם — ערומים, לשון אחר: לדוהרומים הללו אין שום, בשורה", שם, "שדר", שם, "מג", לדוהרומים — המופריים הוא של משה למש; ציור של דהרית-ערומים).

מכוחם של אמצעי-התקשורת אני מנחש — לאיכ, אני בטוח — שהעניין החלל באופן מקרי, והסתברותי לגמרי, אי-שם במחשבות-העם בקמפוס אמריקני השתעממו התברר: אולי מרוב לימוד, אולי מרוב בטלת, מכללי לשחק, להקנטס, להתפרוח — אבל באופן בלתי-שיגורית, כבר נמאס לעשן סמים, או לשבור כסאות בלשכנו של

מירון-עירום-זו-מינו בליאופודשטראסה שבמינכן

ההיפאן, כל זה סמילא שייך ל, "אוס" מישן של דור הערבים הקודם, זה שנוגע לפרקו בסוף שנות ה-60 נמלנו — ועשט את גדיהם והחזירו רצים מנקודת ינוק מטייטת למטרה קבועה-מראש; וכמובן, ברשות הרבים, לעיני חבורות, שחיו מרורים פיהם ועיניהם בתמינה, בבית-הידעת או ברונגה, אפשר שהמישחק היה נשאר סקרה בוד, חרשעט, ואסילו יוחיו לא היו חורים עליו — אלמלא עור-השמים שחליך את הקול, אלמלא אמצעי-התקשורת האלקטרוניים והמדפסים שהולכו את הקולות ואת המראות לאסטי-ארק, מיד, בן-לילת, נודע העניין בכל אתר ואחר, ומטבע-הדברים נמצאו לו מחקים — בעולמנו זה הצמא לאופנות שמתחלפות-לבקרים, מטבע-הדברים נהפך מעשה-קונדס המים חסר-כוונות — ל, "בולמס", לתופעה, ל, תנועה, אמצעי-התקשורת גם שיו לרצת-העירום מנד של "מג", כפי שאמר מארשאל סקליחואן; המדיום

הוא המסג, ה, "דוהרומים" עוטף בהילה של, "בניא אחרית-הימים", אכן, בדיעבד, מכיון שניתנה רשות-ההפצה והפירסום לסלודיות, לראית, לעתונות — אין ספק שרצית-המערות-היא תופעה, ואסילו תופעה אוניברסאלית, חו תופעה מעניינת, כלומר, מעניינת חגובות שהיא מעוררת, כבר אמרתי משוה על התנועה ת, למדנית, שהיא כשלעצמה — "השטנית"; היא חושפת את כשלונות, את קערות, את ערורות של גוסת-מחקר מסויים, ורוח תלמיד, הוכר מן בשאינו מינו ומסקי הררי-השחיתות תלויים בשערה, מאלפת יותר היא התגובה הציבורית, פה-השם, באוורים פוריסטאנים של ארצ, ב, באנגליה, באירלנד הקאטולית, נעצרו רצי-עירום, וטבאו בסלילים ונדונו לקסות קטנים, איש לא הושלך לציוק, עד כמה שידוע לי (עם זאת לא הייתי מציע אסילו לנעוים שב, "סטריקס", לבצע מביצע של ריצת-עירום בארמנו של קדאפי; ולהחיל בלטי חבדלות — גם לא במאה-שערים), בדרך-כלל (על-כל-סנים, באמריקה) כוחה תופעת, מטרקיינג ליתם של הבנה ואסילו רוח טובה, אזהרת, מצד הציבור הרחב, מוטב כך — אומרים; מוטב שצנצרים יתרוצצו בקרבו וישחקו לפניו ערומים, וכלבד שלא יחיו מכורים לסמים ולא יתפרשו ולא יפצו תרבות רעה של שמאל-חדש ושרא אמונות-כוב, איש לא יפגע ולא ימות מ, "החוק-הראיה" של גוסות-עירום.

הייצר הרע אינו חוגג את נצחונות ככלל, אין כאן שום, "היפאריאיה", ריצת העירום היא אולי המסקנה הקיצונית והבוסה ביותר של המתרבות, אבל היא גם — שבת של המתרבות, אין היא מגרת את היצר הרע; אדרבה, היא מנטרלת אותו, כבר אמרתי שאמר, שעירום נצחית ומבשים צריכים להיות סטאטיים וצריכים להיות אינדי-בידאליים כשבלי שיעורו תאור מיתנה, הריאממית או ה, קיטסיות" שבריות, וה, חסריות" שבת חסמוניות — שוללות מן המעורבים את אלמנט-הגידוי, ריצת העירום היא ביטוי — או אחר הביטויים — לתחליך ודה-אורטיות של המין, רצונג, יכול אחת להפליג ולומר: זהו ביטוי ללוגארוציה של המין, היצר הרע אינו חוגג את נצחונותיו, וזו, ומי ישמח לאורו כבר שחוא חש עצמו מבוים ונזוף, ומי ישמח לאורו כבר אמרו חז"ל, שכלי נתינת-רשות לייצר הרע אין העולם יכול להתקיים אסילו שעה אחת.

עירום חיצוני וריקנות פנימית תגובות-הציבור שעמדת עליה, אפשר שאינן מסייעות להבין את המסנים של ריצת-העירום (הלא כבר אמרתי, כי סטק גדול אי-שם כאן מניעים מודעים, וכי התופעה כולה — באשר היא תופעה — נוחת ונצרת בידי כלי-התקשורת), כרם, תגובות אלו מסייעות לפרש את התופעה-העירום — על-דרך חדש וחסמל — בניאום צעירים חשים עצמם מרומים ומרוקנים — מחונן, מרעין, מעחיד, מטעם-החיים, הרבה איראות מידנות חסרת-מצמן של השמאל-החדש וסחית, עירום הוא חגיגת חניצון של הריקנות הפנימית, למשל, הוא עירום, לכל אנשי המלך ערומים; ראת, למשל, מרשה ווטרגייט, כיצא-בוה משוננם וכשלונם של מנהיגי-שמינדה במדינת אחרות, במערב ובמזרח; די לחיטא במיחא, וחס מלחוכר שמוח מפורשים, ריצת-העירום, אסילו לא חיל לה שום, "מג", במחשבת-החלחל — בסופו של-דבר היא אספקלריה המשקפת את מעורמו של עולם, את ערונותה של הנהגה תאופות, כנודלות כקטנות.

...ובמסלול-הוצח בלונדון

יחזיקו ויוריד כוח ולו אדמות אין ספור, אותן חילק ביד כביה בשנשן אין ספור; לשועים, להכניסם ולישעושי חכם למען יחלד כל באיבון את רחוב לביו ויהנה, בעת מלחמה נוראה, נמלטו פלטי חרב מעיר הבריה הששועה בענין כל חזיר וחוזיר נהג בהם חסד ושכינם בכפר נטוש, כאשר תושביו עזבוהו במסותם כפי מלחמתם. והמלחמה שיפצו את הבריות ההרוגות, החיבוב, בנו דורות ונטעו גנות סביב — דל יצאנו חיה כפרם, את גס חיו אנשים נועמים וחסדסקו במעט.

וַתִּשְׁמַע הַמַּלְאָכִים לְחִישָׁאֵי בְּתוּחָם, או
בְּכָל מִצְוֵי נָתַת — תַּעֲקֹשׁ חִזְקֵךְ לְנֹתָ
וְחֻלּוּתָּהּ. שָׁמָּה לָחֵם אֶת הַבָּחֳרוֹת, הָיָה
הַמִּנְיָוִת, שֶׁלֹּא גִבִּי מִסָּלֵק מִסְּטֻלֵּיחֵם.
וְהַחֲרוֹק לְבָדִי הַחֲרוֹק לְבָדִי קִדְאִי,
כִּי קִדְאִי הַחֲרוֹק לְמַשְׁטֵל, שֶׁעַם מִלֵּךְ
וְהוּא, שֶׁעַם מִלֵּךְ בְּמִינֵי — אֶלֶף, חֶשֶׁב,
בִּי וְחָרָץ יָמֵי:
אֲדַמְּה — אֲקֻרֵּי — נִגְלָה לְיוֹשֵׁף
יָקֹוֹ, שֶׁכֵּן הָיָה וְעַל תּוֹשִׁיבֵי בִּקְיֹנוֹת לְנֹתָ.
שֶׁכֵּן בָּרָאָה לֵךְ הוֹרֵץ, וְהוּא לֹא אֶלֶף
אֵין אֲרֻכִּים, אֵין מְטֻלִּים אֲדָם לְחֹבֶה,
וְעַל הַיּוֹשֵׁב הַנֶּבֶד בְּרֹב הַחֲדָד לְמַצּוֹת לֵךְ
נִחְמָה וּמִשְׁחָה וְיִעֲקֹב כָּל אֲחָת מֵהֶן
וְעַל אֶת זֶה, בִּשְׁכֹּחַ לֵךְ לְחֻקִּים בִּקְיֹנוֹת
אֲבִיר בִּקְיֹנוֹת יִבְרִיכֵי הַכֶּרֶן — כֵּן אִמָּה
אֵין הַחֲמוֹם וְהַחֲדָדִי יִעֲמֹד: כָּל
אֲבִירֵי אֲבִירֵי דֹלֶת הָעַם בִּקְרִיֵי הַחֲמוֹמָה.

ותודה לאל ה', אינטרניישנל-הראלד-טריביון
 חתום ארצה, וסוף-סוף שמענו משהו על
 סיבותי פירשנו על שלום, אלא לחממן
 לגורסתו של העיתון הישראלי הזה, היחסים
 בין דיון ישראל של החקלקול אחרי
 מלואו כיון מלא מקודו בל-פל של
 שר הבטחון לחמם את הקו מערבה לתעלה,
 דרך שהמקדוק יתנון לו בכבה - דבר ששר
 הבטחון טיב לעשות, לפי גרסת
 "הראלד-טריביון".

יצא לו, כמ-יורק טיימס" לחול בקהל
 וריאס לש בישראל, תחננע תשובה
 ורה על השאלה הזו שכן אנו עיתונאי חננד
 בשל מיליונות עיתונאית, עדיין מתוה
 רך למנוע לשלל עיתונאית ישראלית אחרי
 תהילה, ציריכ צייטונג, או
 פרמקטוריא אלאמניק, שיהא עיתונאית
 בר תוכיחו בעבר מידע דבה על אחרות
 קוראית ישראלית הנאמנת. אנו
 לים לפנות אליהם, ותבעו עמם מדי
 ינוק על תנוסח המכלל של דברי תהודה
 ליה על השמע באזור שר המסחר
 וול תעניינ המכריס בתשובה של ברכת
 משה של דין באותה מסיבת קוסטני
 "לח-מוד", מסתיר מאיתנו את כל
 ידע עליה.

אפשר היה לחשיג דירות של 2.5 חדר
שכונות חדרוניות וגמפות-
רשין של תעיר. השוטט הנכבד חיה
לנעובד זאת ונימס את החלטתו
לנוני לחשיג כי תגר חידון במני שוכנעתי
דורת השכומים תניל אפשר לחשיג
זו בקרית שלום או שכונות דורות -
מתיאמות אשר יסעק את תצרכים
מחאזקים..."

השחרה, צונם, מני ילד. כפי שמצולם באלבומים
העוד של "לנצי" (המלחמה), נשען על
החזקתה ושלא: לאן את רוצה. בטרם תשוב
היחזק על המנוח שתחיל לעבוד, החניי,
לנצי. לאן, ליל-לברדן, וגם רגע, איפה זה!
היבטת כל וכה. ליל-לברדן, שניתי. מה מח
לכל-לכך סמבול? מה את משתוממת? אשאל.
לשום. בשום. אשאל אתה תחזיתי
העבודה. אמר לי איש אחד: למעורר.
שאלתי אותו איפה זה מורגרי. חשתי,
ושבתי, עד שזכרתי.

מַשְׁכְּנוֹ לַנְּסוּעַ, חַיָּה יוֹם גִּשְׁם, וְחַזְוֹנִית
וּזְבָּחָה. וְזוֹ מִן שׁוֹק כּוֹחַ, חֲרַחְרְתִּי בְּקוֹל רֶם.
יֵי לֹא יוֹדַע מַה זֶה שׁוֹק, חֲפְטִיר, נִדְמָה לִי
יִמְמָה שֶׁל לֵעָמָה. אֲנִי לֹא יוֹדַע מַה זֶה
לֵל עֹבְדָה שֶׁאֵינִי לֹא זֹכֵר.

דבר אחרתו אלי מאמינת. לא זכרת גם
 כל חשבתי כלום. חשבתי לרגע שאתה
 יושב מתפלל. בחבור לא תהרהל ולא
 יאמלך. חשבתי שאני עובד לעית
 בעצמי. מה תפארתו! לא מאמיני לא ולא
 חידד להל-ברך. לא זכרתי שמאמתי אין
 עשוי. עשוי שחברתי לאיזה כיוון את צרכי.
 ונתבסס על מור. כמו מול מעשה משובה.
 ופס את העניני. הוא נזקק במציאות
 האורגאנית והחברתית. על לפני המלחמה.
 חופשי אותו מבני של משובה, יאללה,
 באמת שחברתי שאני עובד עליך
 לו כשיריתי מן המונות עוד חוסיני אחרי.
 ר ושא

[illegible]

ובני צה"ל אני צפר.
א, לא צפר בפא דגושה, שחוא מקצוע מכוון
ניסיון פציח בציפורים. שהרי מה לצהל!
ציפורים? צה"ל מתעסק, למרבה
צער, בפרפרים בלבד.
פוי שלי — בפא פרויה. צפר, בפני אשר
ל הצופים, מעיק ומתורע בפני כל
יכנה צפויה.

חשובו חשני יעסוק בצופר החשמלי. כל
דולותו של זה אינה אלא בכפתור מרכזי
עליו יש ללחוץ בשעת הצורך. יום ראשון
נמנית מוצא. יום שני – הושטת יד
מין קדימה, יום שלישי – פשיטת אצבע
מראה לפניו ומרביעי ואולם – חליצה
ההכפורה המ"מ שלנו נוהג יתיה לומר:

אמנם חביקורת על צה"ל מאוד אופנתית עכשיו, אבל מי כמוני יודע: יש עקביות, יש יסודיות, יש עירנות, יש אלימות. אני לא מתפטר מצה"ל, אני רק-לא מבין למה צה"ל לא מתפטר ממני.

[illegible][illegible]

בסיס צה"ל
ההצדלה צ"ד

ואבסירת דברים בעם אומרים.
תחובו ביתור לא הישיבה שחוכתי בהתחלת מרון
מסובל אל הקורא למסקנת שידי יצביו יתשפחו על נסרי
מכאן. הוא מורדו להבטית בעינות, שאין בתחן שחוקו ה
ישראלאי מסוגל יהיה מורדו למנוע עירית תשובותו מנימים
לפוליטיים ברצועת חבד, וזאת לרוב שהוא שלל בחמי
מרות: "האם, שהם ש"ו גז נאצר (מבוסס וסר), הוא
הראשונת בסדרת?" או, "האם חבנו הראשונת למעמלי ומש
לכלי מורדו רשמיים אל המהומות הטיבאל על עשר הציחות
התחסינות וחוליותיו?"

*

של יציאת נוסד:
(א) חקשה לנדרש חקשה כספית: ידוע שניסו של גרן
בעלה של אחותו עמקא, אמיני-עלינו - אמיניני מנאח
מחסימיני - הוא מילוני, ימים ספורים לפני חקשה
פורסם שהוא עומד להעני בלוחות אחרו לירושלים
ביקור יצי לברכות וא תוכנית הפכה, "אח"כ עבר לעתון
יומי, שפורסם למעיתם בראים במיליוני מהסוג הוא חספה
לחסימיני. לא בלחי אפסירי שפסקותיני למחצה חספה
את יצי למרות חקשה, לא כיון שבבלוח מעצמא תחנתה
והחסיני שחשעוררו מסביב למרשה, את הסתכסכ מעבר
אחסיני

מלשחינה, שיש לה מחלכים בישראל ומאחוריה יוצגו
לא רק אנשים מחוננים אתראים, אלא גם קנאים קיצוניים
(ג) הברווז הקטנים במישורו של חוסין, אשר
חוששים מכל התקרבות בין חוסין לבין מלשחינה
מורמים שונים, דבר המסכן את שלטונם ונעמדם.

אחד העקרונות של עיתון נאור הוא במתן זכות לא
החשבים אחרת להביא את דעתם מעטם למסע או במסע
של מרוץ או של הדבר דומה לא מדובר כאן במסדר, במסע
למסעיות, בקדמים, חובבים, אלא "העיתון" המדויק
והוא במקרה קטן הוזהר מהחברות העובדות. הוא שולח
דברו ויבחר מצי אגלי מקום טוב ויבחר ויבחר
מסדר מדעם מבימים ביחוד. לדעתו, ויש חזק וזהו
אין מילום. הישועות: אולם, בכל חזק המהמא
והחזק המהמא אולם, והוא מכלל: למדוד: (הוא)
1.2.24 (הוא)

کتاب فی الفی

زید بن ابیہ

מבטלת צמיח של מורה, בו מתעוררים התוראה ובעלי
התורה והפרישה, הכלכליות, ריבת עם בעל על השמיעות
הליגה. (באחר האלהות השחבת שפיר אשכנז
הר והנה א שונת. והת נכחון מקום הוועלה הוז בהרם.
שחם חסר חות דבר: הילדים באים תחשם. מנאשים
מבית המדרש על-ידי תרועת דב לעבד. זה סוף-סוף
אסור ארץ ומוארה. הילדים חסר פנול עצמיים. זה נכח
שחם צורה עצמיים. עם בדרם מנול לילדים. ועלי
לקנות משנה לילדים (ירון המסכן)
שחם חסר פנול מוארה ארץ המורה מוציא את
התורה חסר פנול. וכרעו. שחם פנול חסר מנול
שחם חסר פנול על ראש פרק כחול אולם: זה מנול
שחם חסר פנול על הילדים. (מורה) סוף סוף המסכן

התיאטרון שלנו נבנה על מי תהגם המערבי? תיאטרון שבע של ארצות שביעות. לפי רגלם זה סיסם של כשנים האחרונות מנה את התיאטרון הישראלי ועתה פיוט בריהוט... עתה, משול מנהג בציבור רכבתי כלכלית... הישירות ומסורתית החלל להחסיס ולתפוש... מקומ ראשון במערב, אנו ממנים מבט גם לעבר גזרות ביטוי אחרות. לתיאטרון המעגני יתר בממשלות וסוס באורח ישרי יתר בביעות... שעה הבערות.

[illegible]

הליבר תיאטרון של קורדובה קם (כרוב)
המקומות הללו) קשקשנות קודות טרילי: שביחית פתלי כר
יוח:ומתבחל של מחור קורדובה בשנת 1969. גלימחלי שר
יחית בשלח צבא, אך ורא נחשל בהתנבחות בלחי צפיה.
וויס רכובים יצאו לתסננות חזרתית (בימים גם ארגון
שורים של קורדובה. מתרים גבבו. למכור דרכה השפחת
רסם של מעצרים. אך היא השיבה לפתעלי גלי הטבות
והחל

[illegible]

בניגוד למרעפי דרבם הלהקות השמאלניות
שמתוחזקות ככלי עממי וחפזות וארזיות כבוד, וקדוה
— משרה, וקונסרבטאני ותחשו ואפסיות, יצר הרע
שנאצרות ולטות דברים בצבוח קצור משולח, ו
הדברים אף תולכים ומשגעים כבר עתה. מרעפי יש יכלה
שנעזתה כך למשל שיהא בין שני נערים, בה מספר תחת
לחבורי ביצת והסבירה לו מרעפי שיכות מעצור של אבני שחיה
משובר כבוד:

תולדו: "תולדו" התגבר בי כל היום, קרא לי: "בן
 שושל, כבדתי..." אז חזרתי על אספת את הכיתה ואמרתי
 להם שאבי לא עשה כל שום דבר... "שתיקה..." אז אמרתי ואמרתי
 כי יצאנו מה השבתות... ששבו על ידי חברי לי
 "ועל שום שאלה לא חשב על חברי..." נאמר...
 בדרך זאת הם הסתם... ושקטם בשבועות קצת
 את זה כל אחד מסתבב בגונגול בע מקרה בו היה מורה
 כלשון מקרה ובר מה... לנשן... אז אירעתי מירלה עקרה
 ביהא מחזקתה המורחש על חושביה חרובש ונשן... ודברתי
 על עליית מאחרי השמש... אז הכבדתי כל מה המורה
 שני... שדברתי בנחת, מה שן קטנת עליית "מבשרים"
 א: "בן... מבשרי... גורסתי... מרת... עליה... אתחיל ליימרת
 את המרת... לנכות את המלה... מרשתי... משום שיש
 זה... וזה ליימרת אותי... קטן... מרשתי... מרשתי...
 א: "שמי אהידה מלוגיני... תלמידי... כשני... אז
 אמרתי להם: "תשמעו... חביר... שני... את שמיס את מרלה
 יחד חזר קוסטס אשלה המורה במיאה... ואנחנו מרלה
 את המספסיס מאחרי השבתות... וישבנו במסגל ומשוחש
 איתנו על כל מה משוחש..."

[illegible]

● משטרת שיקאגו גילתה בית
רוח בלתי לגאלי להדפסת שטרי כסף
חוקיים בבניין בו מצוי גם „המכון
למלחמה בזיוף כספים“.
הנאשמים בזיוף טענו לפני השופט
שזה היה המקום הבטוח ביותר לעסק
שלם.

● כאשר הואשם צעיר בזיוף כספי, נשקם סניגורו וטען שאין הוא אלא "בן חינוכו". כאשר היה הנאשם, נע, מילא חוריו כל בקשה שלו. אם נשקם 1,000 דולר, מיד ירדו למרתון.

בעל גמרי חסיד האנגליס פארלנאם 19
זאמערד העקסערד וביקש להחמין בגמרי
מכשיר 1970.
בחסידה הוא קיבל מכתב בזה הלשון:
לקח יקר ושינוי להתקשר איתך טלפון
מכשיר עומים, אבל ללא חווייל. על כן
מחכים אלדך ומבקשים שתראה במכתב
איזו לקבלת דרשנות לחמט מכשיר טלפון

כלבי וחמלי מחוץ צייד (אנ)
שבעותם יצאים לחמשה ומב
לאכנסם בינתיים בחוות גידול בעלי
אז יאכלו צור להילקח לשם ט

תיירת שחויית שנקלעה למסעדה בספרד
ניסתה בכל האמצעים המילוליים שעמדו ל-
רשותה להסביר למלצר שהיא מבקשת רבע
עוף, אולם דווקא את החלק העליון, את ה-
זחה, המלצר לא הבין את הסבריה. לבסוף
ניסתה את כוחה בפנטומימה, והמלצר הבין
בראשו לאות חבנת, וחזק וחבית לה מיד כוס
חלב.

זה מזכיר לנו בדיחה ישנה על תימני בן
פארים...

הוראטיום טוענים שדינם הם מן הדין
ייתכן שמאז משתתפי התחרות בבליעה דגי
והב חיים, שנחקיימם לאחרונה באמריקו
לקחו עניין זה ברצינות מופלזת.
על כל פנים נזכר בתוראד אלה העולם
בבליעת דגיהוהב חיים לארי הוראטיום
לענין השוטמים 35 דגים בה אחרות.

באיחור של כשלושה שבועות אחרי „תעולם חמוזר“ גילו העיתונאים בעולם את חספורט ח-חדש של ריצת-העירום, אופנה שפשטה לאחרונה.

אולם התצלום הסמוך
אינו מתאר חידוש כלל
אלא לחם, נוהג ותיק
ומסורתי. כורי-חפחם
האנגלים, ששביבתם גר
מה בעקיפין לעליית ממ
לגת ה"לליבור" לשלטון
חזרו לעבודה במכור
וחנה הם נראים לאח
סיום יום עבודתם חרי
שו אצים אל חמקלחור

כוכב סרטי-הקאראטה ברוס לי,
מצא את מותו לפני כשנה בעת
הסרטה, והוא רשם בן 32 שנה.

זו הגרסה הישנה. אולם שתי
הסידות שלו מולידות, שתיחן בנות
18, שיאו את סרטינו מעמם רבות,
מסרבות לחאמי שאכן מות גבורן.
הן אספו מעלה מ-2,000 לירות
שטרלינג קנו כרטיסי-טיסה לחוג-

מאמריקה הגיעה אלינו מודעה זו, ותמכירה
מזוע גורש הסופר הסוביטי ממוכדונו.
וזו לשונה של המזיעה שהתפרסמה בעיתון
אידי:

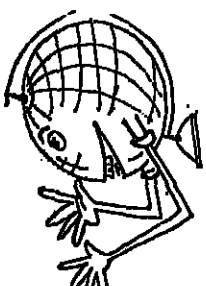
יחזיקו בזה
 שורות בתפנות מעורבות
 מואת בתבני ש. ל. ישידיקראן
 שקרא את הספר ברוסית, ובשל כך
 גרשה ממוקד את האמן הנדול
 אלכסנדר סולזניצין

ווערפער האט איבערגעלייגט אויף רוסיש
דאס בוך, וואס מאכט אזוי דאס
דעמאנסטראציע דעם ווערפער פונקטליכער
אלעקסאנדער סאליזשעניץ

מי יודע, אם היה מחכה מר שניידערמאן עד לחופעת חתונתו האנגלי ולא היה קורא בו במקור, אולי לא היו מגרשים את הסופר.

קונג ונחליטו לצאת לשם כדי לברר
מה עלה בגורלו של ברוס.
שתיהן גמגמו לחשגי ניוות. לטין
העממית, כי למו יגרמון מסתתר
של ברוס יש בדין.
ימכן והסטיפור אינו דמיוני כלל.
על כל מיני העיתונים גרסמו חש-
סות שונות מאוד על מותו של חש-
קו, וממשלת חוג-קונג עצמה מתחת
בחקירה, שרסם וסתייבו, לברר מה
עלת אצות בגורלו של אלוף העיני-
סות.

אנדרטא נחמדה זו לקורא הנאמן מצאה צלמתנו בחצר
 בית החרושת "חרסה" שבבאר-שבע. הרינו מקדישים אותה
 ברחשי הערצה לקוראינו הנאמנים באשר הם.

מחולות יוניים

ליקוד חמגל מקפריסין

גאו דורב חרודק שירטאק דלמח
פוטאלאדע בעלם, קלקלו חוקולגליס שלעטיס
ביוט און תודמיות, בין חיות כבד שגמראל
אדמולוס אונז און חוץ להשליט בעיות
מחול (ראח תלום). כן, "בזא אחורין", ויוקוס.
גיתא אלא פטע שאלשטיק רעם אין שירים.
חוא לא פטע מעלס שאלשטיק רעם אין
דעם לחסתר מאחורין שירחם פ שטובים.
בימים אלה מופיעה בארץ לחקת מחולות
הפולקלור היינטיג ("פרט 101", שאג), למי
תחול ותחול שצרכי היתה לחיכת, "פני
לכבוד"), לחקת השומרת על המקור העממי
ותחומא אחורין-אחתי פ המחולות ותחומיקה.
כבעש לאל כח ושרק בימינח. תחלשות
באקורד דאדומיניט כן-אדום-שחור-חירות
כיופיו. את המחולות המעניינים ביותר ששרה
מחלחלה דורקע טלית תחבנית, כדן שחלחל
שחלחל ויחא מלפס במית-מה. כדאי לחתאור,
שחלחלת לוחות תחלחל אחורין.

מאמרוֹתָיו וְיִזְקֵי בְּסִירָאֵי

[illegible]

מופסט, והשאלה היא – איך להעביר את
הדמיית הציויר הזה להכרחו של המנגן, חומר
אנונימי. מקורו? או החל מהחל
רומן אובשניטשקו-רמתי? לעבוד את התווים שלו
על בתיור אחד מהמלחינים הישראליים
בשנות החמישים, מאה, נטל עימו את חתימו
ההוא ואת שמו העברי ועבר לנגן את
האירופי – שם הוא נחשב כיום לחלוץ כול –
לחלוץ מלחיני המוסיקה המוחשית – שאפשר,
מבואר, לראות אותה משב בנינים, ולחלוץ
שיטת תווים חדשה.

שיטת תווים תעודי (החודש) (מוזיאון ישראלי)
אל תותיר מקום, אפילו לחלטרניק האדני
ביותר, לעשות את מלאכתו גינתו ככה
ועכשיו, ולכתב הכיתה. רץ יתן עז בדפים
שגמלו – במפלי הכובלים, זימית הבועות
הבגיונות ואשורות הקיזקום ויזמית כל קטמ
החלל למש – וכיורו אל יידע שבעה. במוט
אולי יוכל לכת יותיר את עינו מסבה
שפוטסה אות: כדי לנגן עמוד אחת – יש
לשבת בשללית גינת ספר הידוע צמוד
על 25 עמודים בערך. הידוע – שימו! כל חורם
מורים לניהל, אולי כדאי באמת לקשקש על
השיטות של חילויים בעפרונות צבעונים
לשם השרא: אדום בשביל חזק מאד וזה,
ותכליתו בשביל חלש חלש ועדין – במקום
לערוך סתם.

שנו מין מעין כזה. של ספרות מימי חילות
העוורים. ממנו אחת שוהת כל יומך. כל אם
שוב לא תחזר עלילות ופליקים, חזי שחשומות
הרגושים, החוויות שחתעוררו בתוכך למקרא
וזדברים לילוך בכל אשר תלך.

שנו שחטטני שד ניומך בימי חבגרות הראשונים,
ויקרה לא אחת שגשימה מחשבות עיניו לאהר
שקורה רבות תמקיד על עטורנה, שוב לא לאהר
שנמצא שם אותם אזורות שחיו סמוכים בין
לכל חשך שד באותם ימים בריבוי ראשונים

אז קורן גם אחריה. כאשר אתה של קלארן
לאחר זמן רב, לאחר כמה שנים, ארבעה
שבועות, והנה בדרים חדשים עולים מתוך דפיו,
אז ילכו לא נס. גילו ומסעו של קלארן
במפגשים עם הציירים הספרותיים „לרוב מאח“
יחיד, החולק ומשתנה עם הזמן.
נחמד אלה יצא ספרו של חרמן הסח „גרנקיס
הדמונטי“ בחולצת שוק, מהדורה חדשה
עצבנית, תרגומו של יעקב פייכמן, שהוא תרגום בן
מחנה עשירות שנים, הוא גם התרגום נותנה,
עדיכונים ברוח הפסח ה„מסומשפסת“ של
יוס. שפתו של פייכמן לא נמנעה, אך
החלטת התואמה, גם היום היא „המסמט“ ומנה.
בתה, אימא, לספר, ומחולצתני שבתה ונפגעתני
תוקה הייתי מתאחזר מלקט הויסטים בן

קטן, איש חורו ותחננו, לבין אדמונר, נכסל שוקק תחילת דברים בשבטות אלא נכסלותי לתת עליהם את חדת (אף על פי שהישימוני) כל ימי נעורי שגברו לי ביתר חמדות, מימד ונוסף להם מימד חדש, שיר מי כמה.

אביא כאן משפט קטן, מבין אלה השוורים, שפרג לא יבינים (אם גם יימשך אל סודם) כל ז ויפיע ותבונתם:

ואמר אדמונר, חדות עלמה בידו. אולם מעני נא, (נקיט) כדי שיהיה זה תכליתו, וי תחליט כל ימי נעורי, נדודי, אחבי ותחזירי מרובים. זהו המענין שממנו שאבתי, ותמעין זה יתרחק בקדוה אף חש בשינוי חדותי תלבי. אחרי שאמור מלאכתו או אטול וחוש, לאני יודע לכמה זמן, ואצא שוב בקש את נעורי וכל מה שחיה מעם אחוב לי ביותר.

אכנס כאן לפרטי הבעיה "הפאוסטית"
תח אוצר המשפט בחובו, רציתי רק לומר
דרך לשיבה למחוזות ספרות-הנעורים
שר יש ערך לספרות זו לספרות במני עצמה.
נג מחודש. לשעה אחרת

[illegible]

<p>יום ה' - 4.4</p> <p>16.00 אגלית 16.19 חרד וילדים באים סרליה - פרט תיעודי 16.38 אביב חנוני סוס בא - על אביב ומו הפסח 17.00 טלנוצר</p> 	<p>יום ד' - 3.4</p> <p>16.00 סטימרי שפת הנחל 16.14 החבד שניך סרל בסרי אגוד 16.25 אגלית 16.39 הפסח והפסח 17.00 וילוח טבילים תורה תחשטל</p> 	<p>יום ג' - 2.4</p> <p>09.00 גיאספריה - קרים ופגללים 09.25 אגלית ס 09.43 אגלית ס 10.00 אגלית ס 10.20 גיאספריה - קרים סקלים 10.41 אגלית ר 11.40 אגלית ר 13.00 אגלית ר 13.20 אגלית ר 13.40 אגלית ר 16.00 חרד - קרי על ערד סלים ב סמרי טב באסריה 16.30 הרחוקים על הש לום - רעית רחוק (ש. חור)</p>	<p>יום ב' - 1.4</p> <p>09.00 חשבן ה - כצד לפגל 09.20 אגלית ר 09.40 אגלית ר 10.00 טב ר - סמריה תחשטל 10.20 חשבן ה - חלק החידה א 10.40 טב ר - חום 11.01 גיאספריה - קפדור אט וסר 11.22 חשבן ה - חלק החידה ב 11.40 טב ר - חלב סמריה 12.00 גיאספריה - החידה בתבניות סוס 12.20 חשבן ה - יבוא יבוא 12.41 קבוצ אר שפחנה סמריה רבוע 13.00 אגלית ר 13.21 אגלית ר 13.41 אגלית ר 16.00 עבר חרד וסכר הסר - פרט סמרי 16.11 אגלית 16.33 סמריה - אגלית</p>	<p>יום א' - 31.3</p> <p>09.00 חשבן ר - דוד סר 09.20 חשבן ר - סר 09.40 אגלית ה 10.00 אגלית ה 10.20 חשבן ר - חילוק בסמריה סמרים 10.40 חשבן ר - חילוק סמרים עשוריים 11.01 אגלית ה 11.22 חשבן ר - חילוק בסמריה סמרים 11.41 חשבן ר - חפס 12.00 אגלית ה 12.20 חשבן ר - חוק השד 12.42 אגלית ס 13.00 אגלית ס 13.20 אגלית ה 16.00 שפחריה ללא יר כ - מלאחיד 16.13 החילוק - חרד החיים - פרט אגלית 16.30 הרחוקים על הש לום - רעית רחוק</p>	<p>שירי העליונים היר מוזיקה לנגן המוזיקה 31.3.74 בחושט הפסח ל בחיים ישר חרד סלחיות חרד פרט בשעת אחרי בלב 16.00-17.30</p> <p>בימים 31.3-2.4.74 סרד הן בשעת למנה עבר השלחיות מוזיקה לחל פרט חרד</p> 	<p>טלוויזיה כללית</p> <p>טלוויזיה לימודית</p> <p>ראדיו</p>
--	--	---	---	---	---	---

[illegible]

هذا من الاول